

HOMILIA EN LA MISSA DEL NAIXEMENT DE LA VERGE MARIA

Ahir, quan iniciàvem la festa resant les vespres i cantant la Salve, us invitava a participar en els actes religiosos de la festa major bo i comparant-los amb els meus records de la festa major del poble de la meva mare. Us deia que l'ofici d'avui i demà el podem comparar amb els dinars de festa major que la mare o l'àvia prepara amb cura i viu amb goig enorme, sobretot si no hi falta ningú.

Aquest dinar, de taula i conversa llarga i alegre, el presideix el cap de casa, l'avi, i hi té un lloc destacat l'hereu. El primer seu a cap de taula. Beneeix. I porta la conversa. El segon acull tots i no estalvia res per complaure germans i germanes, cunyats i cunyades i l'estol de nebots, que fan les delícies dels avis. Més encara si els oncles, les ties i llurs fills tornen a casa per recordar la seva joventut. La reina, però, del dinar és, sense dubte, la mare, l'àvia, la mestressa de casa. Ella cuina des de fa dies preparant els millors guisats, posant a punt les millors estovalles i la vaixel·la bona perquè els petits i els grans repeteixin, de bo com ho troben. Però, més que parlar i cuinar, es dedica a embolcallar d'amor, a escoltar els fills que li obren el cor, a aconsellar-los amb prudència i a fer saber al marit i al fill gran les necessitats dels germans.

Ahir us podia semblar que parlava d'una època que ja ha passat. Potser sí que les carreteres i els cotxes ja no inviten a instal·lar-se a casa dels avis tots els dies de la festa major. Però el dinar de festa major continua tenint aquest cerimonial, aquest gust i, sobretot, aquest significat.

L'eucaristia que avui, demà i sempre celebrem s'assembla molt a aquest gran àpat de festa major.

***

L'eucaristia és una gran lloança i una acció de gràcies al Pare del cel. Tots els fills s'asseuen a la seva presència. L'escolten i corresponen a la seva conversa. Li demanen que els conti de nou aquelles històries tan importants per a la família. Es meravellen una vegada més del gran amor que els ha tingut des de sempre. Es commouen quan senten com continua estimant-los, com pensa en ells cada dia i els acompanya amb la seva presència sempre i arreu. Els cristians, quan ens apleguem a l'eucaristia, tenim l'oportunitat de fer aquesta experiència.

Us imagineu un dinar de festa major on ningú escolta el cap de casa, on tothom *xerramequeja* ignorant-lo, on fills i néts pensen quan podran guillar i es frisen perquè arribi el cafè? Que trist! I quina joia i quin goig, en canvi, quan a ningú no li ve d'una estona. Quan el pare o l'avi s'esplaia i ens sorprèn sempre amb algun record nou, amb alguna notícia nova. L'alegria no és menor quan torna a repetir la mateixa història i els consells de sempre, que els més petits i desperts imiten amb una perfecció que enriola a tothom!

***

L'eucaristia és un banquet de festa preparat amb cura, per oferir a tots una vianda que alimenta, que sacia, que dóna vida. A la missa, el Senyor, l'hereu de Déu, no la compra i l'ofereix. Res d'això! A la santa missa, Jesucrist se sacrifica, lliura allò que li és propi, allò que li és més seu, la seva pròpia vida. L'ofereix, llevant-se-la ell mateix perquè els agonitzants ens restablím de la nostra feblesa de mort. Per això, es tracta d'una vianda que sacia i omple, que realment dóna vida i en dóna en abundància. A l'eucaristia, a més, aquesta vianda esdevé promesa i compromís d'ajuda concreta per a cada necessitat.

En una família de germans com és la comunitat cristiana, els qui combreguen el mateix Senyor saben que no els mancarà ajuda en les seves necessitats materials. A l'eucaristia, no hi manca mai la col·lecta per ajudar al qui no arriba a final de mes.

Rebre la vianda de la vida suposa comprometre's amb les necessitats dels qui són més pobres, comporta ésser interpellat pel Senyor per col·laborar a fer nova la vida dels altres.

Us imagineu una festa major a pagès en què l'hereu encarregui uns pollastres a l'ast? Que no mati el vedell gras per oferir a tots el millor que té? Que no renunciï a allò que és seu, allò que l'enriqueix, per oferir-ho als germans i nebots? Us imagineu que en un dinar de festa major no sobri tall, i no n'hi hagi per a l'endemà i fins per endur-se'n tots en una carmanyola? Un hereu com l'Hereu sacrifica el millor que té, es treu de la boca allò que és seu per donar-ho als germans. Més encara, es dóna ell mateix, si els germans passen un moment de dificultat, perquè han perdut la feina, tenen dificultats per pagar la hipoteca o per arribar a final de mes. Fins eixampla casa per aixoplugar el qui és desnonat, foraster o refugiat.

***

L'eucaristia és una festa on s'apleguen tots els germans. És l'encontre de família, de tots aquells que tenen en comú la mateixa mare. Sovint, l'Església i Maria han estat posades en paral·lel, una com a figura o imatge de l'altra. Certament, avui i sempre, moltes persones s'atansen a l'eucaristia empeses per la Mare de Déu. Ella, que escolta tota necessitat, que es compadeix dels qui sofreixen, com ja ho féu en aquests claustres a l'inici de la seva veneració en aquesta basílica, invita sempre a l'aplec eucarístic. Santa Maria diu sempre als qui la visiten i s'hi confien: el que necessites ho trobaràs en l'eucaristia, ho trobaràs en la comunitat cristiana. Per què tota la família s'aplega amb alegria i goig a taula el dia de festa major? No ens enganyem, s'hi aplega perquè la mare, l'àvia, ho va "cuinant" tot l'any. Quan truca sovint als fills per preguntar-los com estan, per felicitar els sants i els aniversaris de tots, per preguntar quan passaran per casa. Quan s'ofereix per vetllar els néts quan estan malalts o per acollir-los a casa si els pares tenen algun compromís de cap de setmana. La família va a festa major perquè la mare, l'àvia, no para mai de treballar els cors de cada fill i de cada nét. És normal que ella acabi sent la reina sense molestar gens ni mica ni l'avi ni l'hereu. Al contrari, estan contents. Se l'estimen massa per envejar-la.

***

Benvinguts, doncs, a aquesta taula. En ella: hi escoltareu el Pare que us diu de moltes maneres t'estimo amb un amor etern; hi trobareu el Fill que us alimenta amb el seu cos i la seva sang perquè tingueu vida i la doneu; estareu a la vora de la Mare que us xiuxiuejarà "escolta, vés-hi i veuràs com tot el que et passa canviarà".

Solsona, 8 de setembre de 2015